

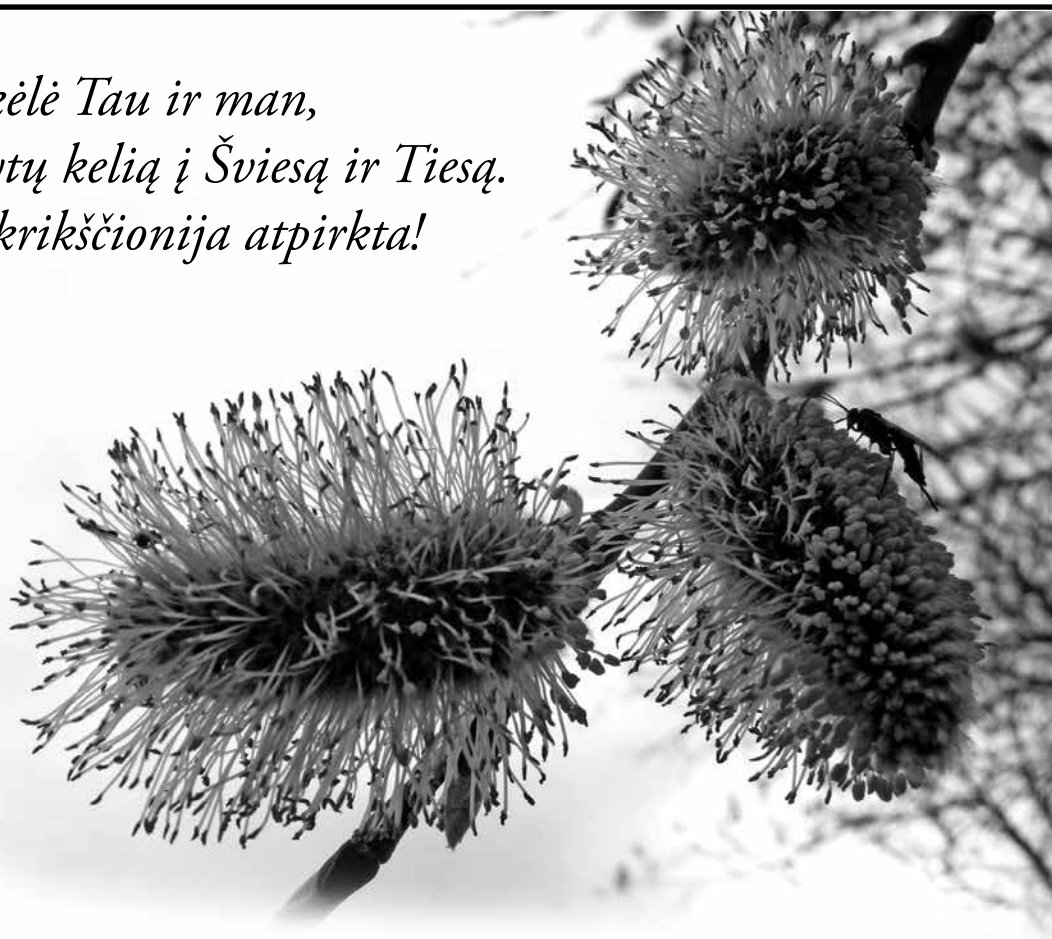

Nes Tą, kurs nepažino nuodėmės, Jis padarė nuodėme dėl mūsų, kad jame taptume Dievo teisumu /2Kor 5,21/

2013 m. kovas Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos informacinis leidinys **Nr. 3 (128)**

Leidžiamas nuo 1998 m. lapkričio mėn. ISSN 2029-512X

*Jėzus prisikėlė Tau ir man,
kad parodytų kelią į Šviesą ir Tiesą.
Džiaukis, krikščionija atpirkta!*

Nėra Jo čia, Jis prisikėlė!

Daugelis stengiamės savo artimųjų kapus sutvarkyti gražiai ir racionaliai. Taip, kad juos reikėtų kuo mažiau prižiūrėt: sodinti gėles, ravėti piktžoles. Be abejo, jaučiame pareigą rodyti pagarbą mirusiajam. Tai darome pagal savo supratimą ir savo jėgas. Taip elgėsi ir moterys, kurios, atėjusios prie kapo, ieškojo mirusio Jėzaus, norėdamos Jį pagerbti pagal paprotį. Su savimi jos atsinešė kvėpalų, ketindamos užbaigti kūno balzamavimą, bet angelai joms pasakė: „Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų? Nėra Jo čia, Jis prisikėlė!“ /Lk 24,5-6/.

Vienas iš skirtumų tarp mirusio ir gyvojo Jėzaus yra mūsų santykis su Juo. Jeigu nesuvokiame, kad

Jėzus gyvas, mąstome apie Jį, kaip apie labai įžymų mirusį, kaip apie tą, kuris yra mūsų kultūros, palikimo dalis, tuomet į Jį žvelgiame tarsi į mylimo žmogaus kapą, kurį padoriam žmogui privalu pagerbti bei prižiūrėti pagal savo fizines jėgas, meninį skonį ir lėšas.

Per Velykas mes girdime džiaugsmingus žodžius: „Džiaukis, krikščionija atpirkta“ ir pirmiausia galvojame apie džiaugsimą dėl atpirkimo, kurį krikščionims suteikė Kristus. Tačiau, galvodami apie daugelio atpirkimą ir Jo kryžių, neužmirškime, kad Jis gyvas. „Nes dėl to Kristus ir mirė, ir prisikėlė, ir atgijo, kad būtų ir gyvųjų, ir mirusiųjų Viešpats.“ /Rom 14,9/.

Jėzus Kristus yra prikeltas ir gyvas, todėl ne mes tarsi kokią kapą racionaliai prižiūrime Jo religinį-kultūrinį palikimą, bet Jis viešpatauja mūsų gyvenime. Tai Viešpats sprendžia, ko Jam reikia iš mūsų, ką turime galvoti, kaip elgtis ir ką daryti. Tai mes esame tarsi pabalinti kapai – dvasiškai mirę, kol mūsų savo malone neatgimdo iš aukšto gyvųjų Viešpats ir neveda į Dangaus karalystę.

Džiaukimės išganymu, krikščionys, švęskime Prisikėlimą, klausykime gyvųjų Viešpaties, kol dar esame gyvi. AMEN.

Generalinis superintendentas
kun. Tomas Šernas

VASARIO 16-osios šventė Vilniaus bažnyčioje

„Jei Viešpats nestato namų, veltui vargsta statytojai. Jei Viešpats nesaugo miesto, veltui budi sargai“ (Ps 127, 1).

Į Lietuvos valstybės atkūrimo dienos šventės paminėjimo pamaldas išvakarėse, penktadienį, atgautoje Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje pirmą kartą buvo pakviesti ne tik reformatai, bet ir kitų krikščioniškų konfesijų tikintieji, tų Bažnyčių dvasininkai, Lietuvos Biblijos draugijos darbuotojai.

Ekumeninės pamaldos buvo surengtos reformatų kunigų: LERB gen.superintendento Tomo Šerno ir Vilniaus parapijos klebono Raimondo Stankevičiaus iniciatyva, padedant parapijos aktyvui. Pamaldose už Tėvynę dalyvavo ir savo maldos žodžius ta proga tarė Krikščionių bendrijos Tikėjimo žodis vyriausiasis pastorius dr. Giedrius Saulytis ir ortodoksų (stačiatikių) kunigas Vitalijus Mockus. LELB vyskupas M.Sabutis ir Vilniaus liuteronų kunigas R.Dokšas susirgo ir labai apgailestavo, kad negalėjo dalyvauti. Kartu pasimelsti atvyko europarlamentaras Vytautas Landsbergis su žmona, Krašto apsaugos ministerijos, Muitinės departamento atstovai, teisininkai, advokatai.

95-ajai Valstybės Nepriklausomybės paminėjimo dienai skirtos pamaldos buvo pradėtos tradiciniu Reformacijos himnu, parašytu XVI a. Martyno Liuterio, žodžiais „Tvirčiausia apsaugos pilis yra mums Viešpats Dievas...“. Po liturginių Atgailos ir Viešpaties šlovinimo giesmių visi pamaldų dalyviai krikščionys išpažino bendrą Apaštališkąjį tikėjimo išpažinimą: „Tikiu vieną Dievą Tėvą visagalį...“.

Valstybės atkūrimo dienos pamaldoms pritaikytą Homiliją pasakė ev. reformatų gen.superint. kun.Tomas Šernas, pabrėždamas, kad esame pasiilgę būti kartu ir vienas kitu pasitikėti. Norime ir siekiame, kad Lietuvoje būtų dau-

giau gerų patriotiškai nusiteikusių žmonių, norime būti padorūs, pamaldūs. Tačiau dažnai tie norai lieka tik teorinėmis sąvokomis. Kuo garsiau šaukiame, kad esame dideli patriotai, tuo mažiau padarome gerų darbų savo Šaliai. Kuo dažniau sakome mylintys savo Tėvynę, tuo daugiau nekenčiame savo kaimynų. Dvasininkas kvietė nebijoti mylėti Lietuvą tyliai ir dovanoti jai savo mažus darbus. Jėzus Kristus mus kviečia išsižadėti savęs, pasiimti kryžių ir sekti paskui Jį. Tai gali būti nepopuliaru, neatneš didelio pelno, bet turime sekti Jėzų kaip asmuo, kaip bendruomenė, kaip tauta.

Po LERB gen.superint. kun. T. Šerno kalbėjęs BTŽ vyr. pastorius G.Saulytis džiaugėsi, kad gali dalyvauti pamaldose drauge su kitais krikščionimis, kartu prašyti Lietuvai palaiminimo, tikėti, kad mūsų valstybė turi šviesią ateitį. Pastorius citavo „Laišką Diognetui“, parašytą pirmaisiais po Kristaus amžiais, kuriame atskleidžiama krikščioniško tikėjimo esmė, kuo skyrėsi pirmieji krikščionys nuo aplink juos gyvenusių.

Ortodoksų kunigas V.Mockus prisiminė istorines sąsajas tarp stačiatikybės Lietuvoje ir ėjimo laisvės, valstybės atkūrimo link. „Stačiatikybė buvo valstybinė Rusijos imperijos religija, ir stačiatikiai tikintieji dažnai būdavo valstybės politikos įkaitai. Jų tikėjimas buvo naudojamas imperijos siekiams įtvirtinti, o ne Dievui šlovinti. Tačiau eiliniai stačiatikiai meldėsi už šalį, kurioje gyveno – už Lietuvą, dėkodami Dievui už savo gyvenimą čia“, – pabrėžė kunigas.

Pamaldų liturgija buvo reformatiška, tarp dvasininkų pasisakymų visų pamaldų dalyvių buvo giedama giesmė: „Viešpati liaupsink, visatos Valdovą galingą“. O pabaigoje, po Aarono palaiminimo Austėja Nakienė ir Janina Pamarnackienė pagiedojo Vydūno „Lietuvių giesmę“.

Per Agapę, prie puodelio karštos arbatos, buvo išreikšta mintis, kad ši reformatų iniciatyva taptų tradicine ir tikintieji krikščionys susiburtų bendrai maldai ne tik per Ekumeninę maldų savaitę, bet ir kartu minėtų Valstybines šventes.

„V.r.ž.“ inf.

Apie politinę arba pilietinę laisvę

Krikščionių bendrijos „Tikėjimo žodis“ vyr. pastoriaus dr. Giedriaus Saulyčio mintys, skambėjusios per Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos šventines minėjimo pamaldas Vilniaus evangelikų reformatų bažnyčioje 2013 m. kovo 11 d.

Andrius Volanas knygos „Apie politinę arba pilietinę laisvę“ dedikacijoje, kurią jis parašė Mikalojui Radvilai Rudajam 1572 metų sausio 5 dieną, teigia, jog valstybės tvirtybę suponuoja du aspektai: „Sugebėjimas teisingai ir protingai valdyti taikos metu, o per karą – nepalaužiama ir išdidžia dvasia saugoti ją [valstybę] nuo visokių priešų užpuldinėjimų“.

Sovietinės okupacijos metais pastarąjį testą – puoselėti gimtąją kalbą, rezistenciškai mąstyti, na ir galiausiai kovoti dėl valstybingumo atkūrimo, – mes, rodos, išlaikėme. O štai teisingai ir protingai tvarkytis, atkūrus nepriklausomybę, idant žmonės, vėlgi pasak A. Volano, „gyventų visiškoje ramybėje“, mums sunkiai sekasi.

Valstybingumo atkūrimą iš tiesų galime apibūdinti šiam minėjimui pasirinktos psalmės žodžiais: „Palaimintas Viešpats, kuris neatidavė mūsų į jų dantis. Mūsų sielos ištrūko kaip paukštis iš medžiotojo tinklo. Tinklas sutrūko, ir mes pasprukome“ (Ps 124). Tačiau nepažiūrėkime paviršutiniškai ir į paskutinę šios psalmės eilutę: „Mūsų pagalba yra Viešpaties, dangaus ir žemės Kūrėjo, vardas“. Dievas yra laisvės šaltinis ir jos garantas.

Čia ne vieta ir ne laikas detaliuoti, kaip kurti teisingą ir mielą piliečiams Lietuvos Respubliką. Čia, maldos namuose, mes galime tik melsti Dievo išminties ir prašyti, kad Jis surastų jai atvirų širdžių bei protų pilietinėje visuomenėje. Visgi keletą pačios laisvės apibūdinimų, užrašytų A. Volano, norėčiau perskaityti. Nes, manau, jie labai aktualūs šiandien mums, susiduriantiems su naujais iššūkiais ir vergovės pavidalais, besimaskuojančiais laisvės kategorijomis.

Visų pirma A. Volanas apdainuoja laisvę kaip didžiausią dovaną, be kurios žmogus nebus laimingas. Pasak jo, žmogus, būdamas „[...] kilniausias iš visų būtybių ir vienintelis Dievo sutvertas pilniausiai laisvei, jos siekia net savo gyvybės kaina“.

Materialinių vertybių teikiamas džiaugsmas negali atstoti laisvės. „Geriau Atėnuose laižyti druską, negu valgyti gardumynus, Kraterui [Aleksandro Didžiojo karo vadui] atidavus laisvę“, – atmesdamas Aleksandro pasiūlymą, yra pasakęs Diogenas. „Kad ir sotūs puošniame narve išsipenėję paukšteliai, kiekvienas jų stengiasi grįžti į savuosius miškus“.

Remdamasis šia garsia Ovidijaus teze, A. Volanas svarsto apie tai, kad žmones laimingus padaro ne turta, o teisingas naudojimas jais.

Antra, A. Volanas pabrėžia skirtumą tarp laisvės ir savivalės. Be teisingų įstatymų laisvė išsigimsta. „Juk jei yra kokia nors valstybė, kurioje galima daryti visa, kas patinka, ir visai nepaisoma įstatymų, tokia padėtis tik stiprina galingųjų išūlumą bei geidulį viską sau glemžti. Tai, žinoma, silpniešiams ir vargšams atneša tikrą vergiją“.

Iš tiesų verta prisiminti, jog išvedęs tautą iš vergystės, Mozė Izraeliui davė Dekalogą, aiškiai apibrėžiantį tai, kas dora ir kas ne. Tačiau tauta kitaip įsivaizdavo atgautą laisvę.

Kaip žinia, ji nusiliejo auksinį veršį, garbino ir vadino jį tikroju dievu. Dievas yra laisvės šaltinis ir garantas, o auksinis stabas įkūnijo žmonių savivalę bei siekį nevaržomai mėgautis kūniškais geiduliais.

Na, ir dar viena paminėtina laisvės sąlyga, pasak A. Volano, yra tai, jog įstatymai turėtų būti visiems vienodi, neatsižvelgiant į luomus, tačiau pilietinę laisvę jie užtikrins tik tuomet, jei „derinsis su įgimtu sveiko proto sprendimu“. Liūdna, tačiau mūsų dienų teisės aktai neužtikrina lygių teisių visiems Lietuvos piliečiams net religiniu pagrindu. Tačiau taip pat neramina ir tendencijos legitimuoti nuodėmingą elgseną, neva siekiant lygių teisių. Įmanoma nedorybę ginti įstatymais, tačiau, anot A. Volano, tokia visuomenė arba pati save sunaikins, arba bus priešų nukariauta.

Taigi praėjus 23-ėjimams matome, jog gyventi laisvėje ir kurti pilietinę visuomenę yra kur kas sudėtingiau, nei jos siekti. Laisvė yra Dievo dovana. Tačiau be Dievo Žodžio šviesos laisvės prasmė lieka neįminta mįslė. Jei laisvę naudosiame savo nuodėmingiems geismams tenkinti, ją vėl prarasime. Iš tiesų būti laisvais įmanoma tik tikint Kristumi ir mylint savo artimą. „Jūs, broliai, esate pašaukti laisvei! Tikrai tenebūna ši laisvė proga kūnui, bet meile tarnaukite vieni kitiems“ (Gal 5, 13).

Giedrius Saulytis
Perspausdinta iš www.btz.lt

Vilniaus ev. reformatų parapijos sesija

Vilniaus ev. reformatų parapijos sesija, įvykusi vasario 17 d., baigė rinkimų maratoną, pradėtą dar pernai metų gruodyje. Šį sekmadienį buvo patvirtinta Vilniaus parapijos seniūnų taryba ir visuotiniu slaptu balsavimu išrinktas parapijos tarybos pirmininkas. Juo didele balsų persvara prieš buvusią parapijos tarybos pirmininkės pavaduotoją Danguolę Juršienę laimėjo Alvydas Verbickas. A. Verbicką daugelis vilniečių reformatų pažįsta kaip labai paslaugų, greitai, bet tyliai dirbantį jam pavestus ar tiesiog parapijai būtinus darbus. Įpratom jį matyti besisukinėjantį prie kunigo Tomo Šerno, nes daugelį metų dirbo jo apsaugoje. Alvydą pažįstame kaip paslaugų, pasiruošusi visada padėti.

Verbickų Pošalčių sodyba tarp Varėnos miškų – pati tinkamiausia vieta pasidžiaugti pavasariu prieš Sekmines. Reikia jaunimui nušalios vietos paiškylauti – prašom.

Baigęs neakivaizdiniu būdu mokslus ir pradėjęs rimtą bei atsakingą darbą Viešosios policijos

valdyboje prie Vidaus reikalų ministerijos, Alvydas pirmiausia padarė gerą darbą savo reformatų Bažnyčiai. 2009 m. vasario 21 d. jos įkurtiems Medeikių vaikų namams „Vaiko užuovėja“ minint 5-erių metų jubiliejų apsilankė juose su savo tarnybos bendradarbiais ir pradžiugino tėvų primirštus vaikus, atvežę dovanėlių: saldainių, balionėlių, atšvaitų, knygelių ir, svarbiausia, didžiulį liepsnojantį tortą... Iki šiol vaikai prisimena „dėdę policininką“...

Tikime, kad Alvydas tinkamai organizuos, sutelks parapiją darbams, kurie užgriuvo mūsų bendruomenę, atgavus bažnyčios pastatą. Mūsų laukia dideli ne tik ūkiniai, bet ir teisiniai darbai, įtvirtinant mūsų parapijos egzistavimą.

Parapijos sesijoje buvo išrinkti ir delegatai į LERB neeilinį sinodą, įvyksiantį š. m. kovo 23 d. Tai kuratorė Renata Bareikienė ir Danguolė Juršienė, jas pavaduotų išrinktieji kandidatai į delegatus: Gytis Kriškėnas ir Justas Brazauskas.

Neeilinis sinodas vyks Vilniuje, tad naujai išrinktai parapijos tarybai teks didelė atsakomybė – užtikrinti Sinodo sklandų darbą: paruošti patalpas, pamaitinti, sutikti visos Lietuvos reformatų pasiuntinius.

Palinkėkime Tarybai puikiai susidoroti su šiuo iššūkiu, o mes – vilniečiai – stengsimės neapvilti Lietuvos reformatų Bažnyčios vadovybės, kad Vilniaus sinodas taptų įsimintinas ne tik tuo, kad Neeilinis...

„V.r.ž.“inf.

Pašaukta nauja Lietuvos Biblijos draugijos valdyba

2013 m. kovo 16 d. Vilniaus evangelikų liuteronų parapijos „Liuteronų namų“ salėje įvyko Lietuvos Biblijos draugijos ataskaitinė – rinkiminė Generalinė asamblėja. Maldos žodžiu Asamblėją pradėjo Baptistų Bažnyčios kunigas Albertas Latužis. Tylos minute buvo pagerbtas buvusio ilgamečio LBD vykdančiojo direktoriaus, vieno iš jos kūrėjų dr. Mykolo Mikalajūno šviesus atminimas. Klausėmės Vilniaus Šv. Dvasios stačiatikių vienuolyno choro ansamblio „Skitos“ (vadovas diakonas Viktoras Miniotas) ypatingai gražaus, įkvėpto liturginio giedojimo.

Buvo parodytas filmas apie pernai vykusią LBD 20-ties metų jubiliejaus šventę. Tikrai buvo malonu vėl išgyventi beveik lygiai prieš metus vykusios šventės akimirkas. Tik pernai buvo kur kas šiltesnis oras ir Mykolą dar kalbantį

matėme...

LBD vykdančioji direktorė Vilhelmina Kalinauskienė papasakojo apie gausius nuveiktus darbus, įvykdytus projektus, knygų leidybą. Išklausėme Revizijos komisijos ataskaitą.

Vėliau perėjome prie svarbiausio dienotvarkės klausimo – naujos Valdybos formavimo. V. Kalinauskienė perskaitė visų Lietuvos Bažnyčių deleguotų atstovų pavardes. Visos protestantų Bažnyčios ir stačiatikiškai pasiūlė tuos pačius atstovus, pakeitimų buvo tik Katalikų Bažnyčios deleguojamų atstovų sąrašė. Dėl susilpnėjusios sveikatos pasitraukė ilgametis LBD tarybos Prezidentas kun. Vaclovas Aliulis MIC.

Lietuvos ev. reformatų Bažnyčiai, kaip ir ankstesniais metais, atstovaus dr. Renata Bareikienė („V.r.ž.inf.“).

Reformatų Bažnyčios atstovė LBD valdyboje dr. Renata Bareikienė

LBD valdybos Prezidentu antrai kadencijai išrinktas katalikų kun. Ramūnas Mizgiris OFM. Naujovė – išrinkti du viceprezidentai: pakartotinai Liuteronų Bažnyčios vyskupas Mindaugas Sabutis ir naujai – Stačiatikių Bažnyčios kun. Vitalijus Mockus. Po renginio dar ilgai džiaugėmės vieni kitų bendryste prie gausaus Agapės stalo.

Renata Bareikienė

Parapijų sesijų apžvalga

Lietuvos evangelikų reformatų parapijose, vykdant LERB Konsistorijos 2013 01 26 nutarimą, buvo paskelbta apie parapijų sesijas – susirinkimus visose keturiolikoje Lietuvos Registrų centre su evangelikų reformatų parapijos pavadinimu užregistruotose bendruomenėse. Buvo renkama vietinė parapijų vadovybė (Parapijos seniūnų tarybos ar valdybos pirmininkas ir seniūnų taryba ar valdyba) penkerių metų kadencijai ir parapijų delegatai į nacionalinį Lietuvos evangelikų reformatų suvažiavimą – Lietuvos evangelikų reformatų Sinodą: neeilinį jo suvažiavimą 2013 m. kovo 23 dieną Vilniuje bei eilinių tų pačių metų birželio 22-24 dienomis Biržuose.

Vasario 16 dieną:

Salamiesčio ev. reformatų parapija Valdybos pirmininku išrinko Joną Naktinį, jis taip pat deleguojamas Salamiesčio reformatams atstovauti Sinodo suvažiavimuose 2013/2014 metais.

Panevėžio ev. reformatų parapija Valdybos pirmininku – Petrą Romualdą Puodžiūną. Jis sykiu išrinktas delegatu į Sinodą, kandidatų – Donatas Skiauteris.

Švobiškio evangelikų reformatų parapija Valdybos pirmininku – Praną Rauktį, delegate į Sinodą – Odetą Rapkevičienę, kandidatė – Vidą Arlauskienę.

Vasario 17 dieną:

Nemunėlio Radviliškio ev. reformatų parapija Valdybos pirmininke – kurt. Valeriją Kubiliūnienę, parapijos delegatu į Sinodą – Imantas Pavinkšnis, kandidatė – Dalia Karosienė.

Vilniaus ev. reformatų parapija Seniūnų tarybos pirmininku – Alvydą Verbicką, delegatėmis į Sinodą – kurt. dr. Renatą Bareikienę ir Danguolę Juršienę, kandidatai Nerijus Kriškėnas ar Justas Brazauskas. Į Revizijos komisiją išrinkti: Ingrida Ramšienė, Valdonė Pažūsiene bei Aldona Šernienė.

Papilio ev. reformatų parapija Valdybos pirmininku – dr. Joną Alfredą Naktinį, Jis ir Vigilija Macienė deleguojami į Sinodą, reikalui esant juos pavaduos kandidatas Alfredas Šlekys.

Kėdainių ev. reformatų parapija Valdybos pirmininke – Rita Marchertienę, delegate į Sinodą – Audronę Risakoviene, kandidatė – kurt. Algimantą Dagį.

Vasario 23 dieną:

Kauno ev. reformatų parapija Valdybos pirmininku – dr. Ugnį Mikučionį. Jis taip pat išrinktas delegatu į Sinodą, kandidatė –

Alvydas Verbickas

Merūnas Jukonis

Eglė Grucytė.

Šiaulių ev. reformatų parapija Valdybos primininku – Romualdą Juozapą Prascevičių. Jis taip pat išrinktas delegatu į Sinodą, kandidatė – Marytė Girdvainienė.

Vasario 24 dieną:

Alytaus ev. reformatų parapija Valdybos pirmininke – Skaidrą Užaliene. Ji sykiu deleguojama atstovauti parapijai Sinode, kandidatė – Eglė Matulevičienė.

Jonavos ev. reformatų parapija Valdybos pirmininku – Regimantą Jakubėną. Jis taip pat atstovaus jonaviečiams Sinodo darbe, jam negalint pavaduos kandidatė Ona Burčikienė.

Kovo 2 dieną: Klaipėdos ev. reformatų parapija Valdybos pirmininke – Dijaną Pėlikienę, delegatu į Sinodą – lektorių Neilą Čijunską, kandidatė – pirmininkę Dijaną Pėlikienę.

Kovo 3 dieną:

Biržų ev. reformatų parapija Seniūnų tarybos pirmininku – Merūną Jukonį. Sinodo suvažiavimuose 2013/2014 metais Biržų reformatams atstovaus delegatai: Vilhelmina Dagilienė, Rita Daugienė, Jūratė Duderienė, pirmininkas Merūnas Jukonis, Danguolė Kairienė, Jūratė Kiškienė, Jonas Kutra, Arnoldas Stakionis ar kandidatai Algis Krisiukėnas, Irena

Narvidienė bei Jonas Tumasas. Į Revizijos komisiją išrinkti: Danguolė Kairienė, Rita Kvedariene bei Vida Gasiūnienė.

Kovo 9 dieną: Kelmės ev. reformatų parapija Valdybos pirmininku – Joną Damkų. Jis taip pat atstovaus parapijai ir Sinode, kandidatė – Jurgis Mikalauskas.

Kovo 11 dieną: Vilniaus parapijos namuose į Kuratorių sesiją buvo susirinkę Sinodo dvasiniai ir pasaulietiniai kuratoriai. Penkerių metų kadencijai kuratoriai išsirinko Sinodo kuratorių kolegiją. Ją sudaro po lygiai 5 dvasiniai ir 5 pasaulietiniai kuratoriai. *Dvasininkai*: gen.superintendentas kun. Tomas Šernas, vicesuperintendentas kun. Rimas Mikalauskas, kun. Raimondas Stankevičius, kun. Sigita Švambarienė, kun. Tomas Sakas. *Pasauliečiai*: Donatas Balčiauskas, Renata Bareikienė, Elzbieta Dagienė, Valerija Kubiliūnienė, Palmyra Kriškėčukienė.

Kandidatais į Kuratorių kolegiją nuo dvasinių kuratorių išrinktas kun. Romas Pukys, nuo pasaulietinių – Vytautas Variakojis.

Išrinktieji Kuratorių kolegijos nariai Sinodo sesijose dalyvaus sprendžiamojo balso teise.

Biržuose Teisingumo ministras susitiko su reformatais

Neabejotinai yra datų, kurios patenka į Lietuvos valstybės ir Bažnyčios santykių istoriją. Tokia data yra 2013 m. vasario 19-ji. Pirmą kartą po Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės atkūrimo, prabėgusius beveik 23 metams, Lietuvos evangelikų reformatų bažnytinių namų slenktį peržengė aukščiausio rango Valstybės pareigūnas, tiesiogiai atsakingas už Valstybės ir Bažnyčios santykius mūsų Valstybėje, – Teisingumo ministras Juozas Bernatoniš. Jis susitiko su Biržų evangelikų reformatų parapijos dvasininkais, vyresniaisiais bei kitais aktyviais bendruomenės nariais.

Pagal turimus istorinius duomenis, Lietuvos Respublikos aukščiausieji pareigūnai tik kelis kartus buvo peržengę Lietuvos evangelikų reformatų maldos namų slenktį: Jų Ekscelencijos Lietuvos Respublikos Prezidentai Antanas Smetona Biržuose 1927 m. bei Kazys Grinius – Klaipėdoje 1926 m. Žinoma, neskaitant pačių evangelikų reformatų valstybės aukštųjų pareigūnų: finansų ir švietimo ministrų Martyno ir Jono Yčų, krašto apsaugos ministro pulkininko leitenanto Jono Variakojo ar Lietuvos Respublikos kariuomenės vado generolo Silvestro Žukausko, Lietuvos kariuomenės štabo viršininko generolo Stasio Nastopkos bei kitų valstybės pareigūnų, kurie

buvo aktyvūs Reformatų Bažnyčios nariai, Sinodo kuratoriai.

Prisimenant JE Prezidentą Kazimierą Grinių, verta pažymėti, jog jo sūnus Liūtas Grinius jau buvo auklėjamas evangelikų reformatų išpažinime ir iki mirties JAV buvo aktyvus evangelikų reformatų bendruomenės narys emigracijoje....

O jei prisimintume Lietuvos valstybės laikus viduramžiais, tai evangelikų reformatų parapijos patyrė daug malonių iš aukščiausiųjų Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valstybės vyrų: pradedant Lietuvos didžiosios kunigaikštienės ir Lenkijos karalienės Barbaros Radvilaitės broliu Biržų-Dubingių kunigaikščiu, Lietuvos kariuomenės vadu Mikalojumi Radvilu Ruduoju, jo vaikais ir vaikaičiais. Šio kunigaikščio dovanotame žemės sklype Biržuose ir šiandien stovi Biržų evangelikų reformatų bažnyčia, parapijos namai, klebonija, kur pirmą kartą apsilankė jau modernios Lietuvos valstybės aukščiausias pareigūnas – Teisingumo ministras.

Ministrą į parapijos namus atlydėjo Biržų socialdemokratų kandidatas į Seimą Biržų-Kupiškio rinkimų apylinkėje Aleksandras Zeltinis su žmona. Tikėtina, jog jo įsigilinimas į Biržų krašto evangelikų reformatų problemas didele dalimi prisidėjo prie aprašomo istorinio Teisingumo ministro apsilankymo Biržų evangelikų reformatų bažnyčioje.

Susitikimą pradėjo Biržų evangelikų reformatų parapijos klebonas ir Lietuvos evangelikų reformatų vicesuperintendentas kun. Rimas Mikalauskas, pasveikindamas atvykusį Teisingumo ministrą bei

jį lydėjusius asmenis, trumpai primindamas apie istorinį šio susitikimo pobūdį visiems susitikimo dalyviams.

Tiek Bažnyčiai, tiek Valstybei yra svarbu išlaikyti abipusius pasitikėjimo, geros valios bei bendrystės skaidrumo santykius. Iki šiol reformatų kunigams ne kartą teko lankytis valstybinėse institucijose, sprendžiant ne tiek pačios mažumos – tradicinės religinės bendrijos, bet kiek tos bendrijos, kaip mažumos Bažnyčios, pagarbių santykių su Valstybe problemą.

Zlugus sovietinei imperijai, pasitraukė ir jos antibažnytinė politika. Su sena patirtimi, bet naujose sąlygose ėmė dirbti valdininkai ir bažnyčios tarnautojai – visiems stigo Laisvės patirties. Tuo pasinaudojo tretieji asmenys, Laisvę naudodami savo asmeninei naudai. Teisinės spragos ar Valstybės tarnautojų bei tikinčiųjų patiklumas nedoriems žmonėms leido toli nueiti. Prireikė daug metų, kad yla iš maišo išlįstų. Šiandien žinome nesąžiningų veikėjų pavardes, pareikšti įtarimai ir ieškiniai Teismuose dėl pagrobto didelės vertės bažnytinio turto. Reformatų bendruomenė tikisi, jog Teismai, prokuratūra gerai atliks savo darbą. Šioje srityje jau beveik du metus dirba patyrę Bažnyčios teisininkai.

Bažnyčia – tikinčiųjų bendruomenė yra pašaukta kasdienio gyvenimo ir tikėjimo liudijimui ir gyvenimas vietoje nestovi. Parapijos ruošiasi Neeiliniam Sinodo suvažiavimui Vilniuje š.m. kovo 23 dieną.

Iš praeities mokomės nekartoti klaidų, bendruomenės ateitį pa-

tikime Dievo valiai. Teismai savo atliks, tuo neabejojame, o mes gyvename pagal mums patikėtą Bažnyčios tvarką, esame palikti tvarkytis mums patikėtuose namuose, kol šeimininkas – Jėzus Kristus sugriš.

Aukšto valstybės pareigūno vizitas kanoninėje Lietuvos evangelikų reformatų Sinodų sostinėje Biržuose teikia vilčių, jog Lietuvos Respublikos vadovai atkreips dėmesį į savo piliečius, išsiklausys į jų tikišinio ir pilietinio gyvenimo poreikius. Tai sustiprina Lietuvos evangelikų reformatų pasitikėjimą savo Valstybe. „Žvelgiame į ateitį su viltimi, tikėdamiesi šviesių, abipusės pagarbos Valstybės ir jos pripažintos tradicinės religinės mažumos santykių“, – kalbėjo kun. Rimas Mikalauskas.

Teisingumo ministras Juozas Bernatoniš padėkojo susirinkusiems tikintiesiems už galimybę iš arti pažinti bendruomenės aktyvą, vietinių žmonių poreikius ir rūpesčius. Minėjo, kad yra jau nemažai išigilinęs ir susipažinęs su evangelikų reformatų reikalais. Pabrėžė, jog socialdemokratų nuostata rūpintis konkretaus žmogaus poreikiais apima ir išorines dvasinio gyvenimo sąlygas. Patikino, jog stengsis, kad Valstybės ir Bažnyčios santykiai būtų grįšti pagarba, supratimu.

Po susitikimo parapijos namuose, Teisingumo ministras apsilankė Biržų evangelikų reformatų bažnyčioje, susipažino su šios bažnyčios istorija, giliomis ekumeninėmis šio krašto tradicijomis bei evangelikų reformatų esminėmis tikėjimo mokymo tiesomis.

Susitikimą bažnyčioje Teisingumo ministras baigė įrašydamas į bažnyčios svečių knygą šiuos žodžius: „Džiaugiuosi apsilankęs Jūsų bažnyčioje, kurioje jaučiasi Jūsų bendrumas, tikėjimas... Linkiu geriausios kloties ateityje ir džiaugiuosi mūsų įvairove. Būkite laimingi. Juozas Bernatoniš, Teisingumo ministras“.

Sutrumpinta iš InfoRef.lt

Antrojo Gavėnios sekmadienio pamaldos Vilniaus bažnyčioje

Sekmadienio pamaldos vasario 24-ąją Vilniaus ev. reformatų parapijai buvo neeilinės: pamokslauti pirmą kartą atgautoje bažnyčioje atvyko vicesuperintendentas kun. Rimas Mikalauskas iš Biržų. Pamaldose taip pat apsilankė ir vilniečius sveikino svečias iš Vokietijos – Lipės krašto reformatų Bažnyčios kunigas Miroslav Danyš, vasario 20 d. tarptautinėje konferencijoje „Vydūnas ir vokiečių kultūra“, surengtoje Vydūno draugijos ir Lietuvių literatūros ir tautosakos instituto, skaitęs pranešimą „Vydūnas Lipės krašto Bažnyčios šaltiniuose“.

Kun.M.Danyš prisiminė, kad pirmą kartą Vilniuje ir šioje bažnyčioje lankėsi 1991 metais, tiksliau lankėsi pastate, kuris dar nebuvo išsivadavęs iš kino teatro rūbų: langai buvo uždengti skydais, Dievo stalo vietoje – paprastas stalas, apsuptas nuo lubų nuleistų juodų užuolaidų – kulisų, vietoj suolų – kino teatro kėdės. Mieste važinėjo karinė technika, bet Aukščiausios Tarybos pastatą, apsuptą barikadų, jau saugojo Lietuvos policija.

M.Danyš per pastaruosius dvidešimt metų ne kartą lankėsi mūsų valstybėje, dalyvavo Lietuvos

reformatų Bažnyčios sinodų darbe, padėjo spręsti teisineis problemas.

Pamaldas laikęs kun.Rimas Mikalauskas pasidžiaugė, kad vėl gali būti su savo pirmąja parapija, į kurią atėjo dar studentaudamas, iškart po jos atsikūrimo. Prisiminė ir lygiai prieš dvidešimt vienerius metus ir vieną dieną, kai parapija neturėjo nuolatinio kunigo ir tarnaudavo pasauliečiai, čia laikytas pirmąsias pamaldas. Tada jį, dar Vilniaus universiteto studentą, atlaikiusį pamaldas per savo gimtadienį, pasveikino Elžbieta Tunkūnienė, po pamaldų dovanodama gėles nuo Dievo stalo. Vasario 24-ąją senjorų vardu kun.Rimą gimtadienio proga sveikino kurt. Renata Bareikienė – dukra jau Anapilin iškeliavusios tos pačios E.Tunkūnienės, kuri drauge su kitais parapijos senjorais prieš daugiau kaip dvidešimt metų išlydėjo kun. Rimą mokytis į Varšuvą, linkėdami jam grįžti diplomuotu teologu kunigystei.

Pasibaigus pamaldoms vilniečiai tradiciškai nusifotografavo prie Dievo stalo.

„V.r.ž.“ inf.

Europos reformatų vadovų viešnagė Atėnuose

Kasmet Europos reformatų Bažnyčių (World Communion of Reformed Churches Europe Council) vadovai susirenka aptarti Europos reformatams svarbių klausimų, išskylančių iššūkių Europoje ar reformatų pasaulyje, pasidalinti aktualiais nacionalinių reformatų Bažnyčių išgyvenimais.

Kiekvienais metais Bažnyčių vadovai yra pakviečiami apsilankyti vienoje iš Europos bažnyčių – Pasaulinės reformuotų bažnyčių unijos (PRBU) Bažnyčios narės šalyje. Taip sudaroma puiki galimybė visiems Europos Bažnyčių vadovams geriau pažinti vietinę šalies evangelinę Bažnyčią, jos iššūkius, bėdas ar džiaugsmus. Pernai, kovo 23-24 dienomis, vykusiame suvažiavime Austrijos sostinėje Vienoje, Bažnyčių vadovai buvo pakviesti 2013 metų kovo 7-9 dienomis susirinkti Graikijoje – Atėnuose. Graikijos evangelinės bažnyčios antrosios parapijos centre, konferencijų salėje ir įvyko šis Europos vadovų susitikimas.

Kaip ir pernai Vienoje, Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčiai Atėnuose atstovavo Lietuvos ev. reformatų vicesuperint. kun. Rimas Mikalauskas. Į suvažiavimą Atėnuose atvyko per 30 Bažnyčių atstovų iš 39. Susitikime be Vykdomojo komiteto narių – jo prezidento olando kun. Jan-Gerd Heetderks, viceprezidento kun. Balázs Ódor iš Vengrijos – dalyvavo Lietuvos reformatams gerai pažįstami Vengrijos reformatų Bažnyčios vyriausiasis vyskupas dr. Gusztáv Bölcskei, Lipės Bažnyčios vadovas dr. Martin Dutzmann ir

Prancūzijos reformatų, dabar jau jungtinės reformatų – liuteronų, trumpiau vadinamos bendru Prancūzijos protestantų Bažnyčios vardu, vykdomojo sekretoriaus pareigas netrukus pradėsiantis eiti kun. Dieđie Crouzet. Suvažiavime Atėnuose dalyvavo PRBU generalinis sekretorius dr. kun. Setry Nyomi. Jis šių metų gegužės mėnesį jau baigia savo daugiau nei 10 metų kadenciją ir grįš dvasininko tarnystei į vietinę savo šalies – Ganos presbiterionų Bažnyčią.

Pagrindinės suvažiavimo temos: PRBU veikla per praėjusius metus, finansinės tos veiklos ataskaitos, centrinio biuro perkėlimas iš Ženevos į Hanoverį, reformatų Bažnyčių bendrystės suvokimo ir stiprinimo klausimai, susipažinimas su vietinės Graikijos evangelinės bažnyčios gyvenimu.

Dalyviai suvažiavimą pradėjo malda, giesme bei Dievo Žodžiu. Pamokslavo PRBU Europos prezidentas kun. Jan-Gerd Heetderks. Pirmą kartą Europos vadovų suvažiavime dalyvavo atstovė iš Slovėnijos, labai mažutės, atsikuriančios, vengriškai kalbančios reformatų Bažnyčios. Susirinkusius dalyvius pasveikino Graikijos evangelinės Bažnyčios užsienio reikalų kuratorius kun. Dimitrijus Bukis.

Susirinkimas išklaušė kun. Rimo Mikalausko pranešimą apie Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčios gyvenimą ir artėjantį Neeilinių Lietuvos evangelikų reformatų Sinodo suvažiavimą Vilniuje, apie tebevykstančius teisinius procesus dėl iššvaistyto bažnytinio turto, apie tai jog įtariamieji jau yra traukiami atsakomybėn, taip pat, kad šie procesai nėra vienintelė dabartinio bažnytinio gyvenimo ašis. Tikintieji

atgavo laisvę naudotis visomis savo bažnyčiomis, o pats bažnytinis gyvenimas tapo intensyvesnis, ypač pradėjus ruošti Neeiliniam Sinodo suvažiavimui. Jaučiamas nuoširdus ir sąmoningas tikinčiųjų susitelkimas, tikimasi aiškių ir abipuse pagarba grįstų Bažnyčios ir Valstybės santykių. Geros valios žingsniu laikomas naujosios Lietuvos Respublikos vyriausybės Teisingumo ministro Juozo Bernatono vizitas į Biržus. Pabrėžta, jog toks aukšto valstybės pareigūno apsilankymas – pirmas per 22 metus po Nepriklausomybės atkūrimo. Lietuvoje Teisingumo ministras atsakingas už Valstybės ir Bažnyčios santykius. Kun. R. Mikalauskas savo bažnytinės vadovybės vardu pakvietė broliškų Bažnyčių pasiuntinius atvykti į minėtą Neeilinių Sinodo suvažiavimą, prašė atkreipti savo vadovybių dėmesį, kad Lietuvos reformatams buvo ir tebėra svarbus Europos reformatų dėmesys ir parama, įveikiant daugelį metų Lietuvos reformatų Bažnyčią varginusius sunkumus. Europos reformatų suvažiavimo vadovybė nutarė į Neeilinių Lietuvos evangelikų reformatų Sinodo suvažiavimą pasiųsti PRBU Europos viceprezidentą kun. Balázs Ódor.

Antrąją suvažiavimo dieną susitikimo dalyviai gilinosi į Graikijos evangelinės Bažnyčios, veikiančios nuo 1848 metų, kuomet Atėnuose buvo įkurta pirmoji parapija, gyvenimo iššūkius. Graikijos istorija, šalies kultūra ir piliečių tapatybė yra labai susijusi su Graikijos ortodoksų bažnyčia, todėl šioje šalyje būti evangelinės bažnyčios nariu reiškia ne tik būti religinės mažumos bendruomenės nariu, bet ir dažnai patirti pilietinių nepa-

togumų ar išbandymų. Nepaisant stiprių graikų stačiatikiškųjų tradicijų, graikų evangelinė Bažnyčia augo, pasklisdama po Atėnus ir kitus Graikijos miestus. Šiuo metu yra per 5000 šios bažnyčios narių, daugiau nei 20 surinkimų. Bendruomenės nėra didelės, nuo 500 tikinčiųjų, Dievą garbinančių savo pastatytose ir gerai įrengtose bažnyčiose, iki nedidelių namų maldos grupelių. Dauguma graikų evangelikų – graikai, sugrįžę iš JAV. Bažnyčia išlaiko savo Biblijos mokyklą, kurioje pradinį teologinį išsilavinimą įgyja kandidatai dvasinei tarnystei. Visose Graikijos evangelinėse bažnyčiose pamaldos laikomos graikų kalba, tik antrojoje bendruomenėje, įsteigtoje 1875 metais, per pamaldas sinchroniškai verčiama į anglų kalbą. Per paskutiniuosius dešimtį metų Graikijos teritorijoje legaliai ar nelegaliai apsigyveno per 1 milijoną emigrantų. Didelė dalis jų – iš Afrikos, Azijos, pastaruosiu metu – iš Sirijos. Yra emigrantų evangelikų. Įdomu, jog pastaruosiu metu formuojasi nedidelė rusiškai kalbančių evangelikų grupė, kol kas dalyvaujanti kartu bendrose pamaldose. Graikijos evangelinė Bažnyčia aktyviai, kartu su stačiatikių Bažnyčia, tikriau jai padėdami,

dalyvauja diakoninėje veikloje, ypač darbe su emigrantais. Bažnyčia neblogai žinoma savo tarnyste ir gerų darbų indėliu visuomenei, bet jos santykiai su valstybe iki šiol nėra tinkamai sureguliuoti. Yra pasitaikę nepagrįstų kaltinimų ar žeminančių pareiškimų iš kai kurių Graikijos stačiatikių Bažnyčios vyskupų. Europos suvažiavimo dalyviai atkreipė dėmesį, jog tokie pasireiškimai turėtų būti paviešinti kituose tarptautiniuose bažnyčios forumuose, ypač ten, kur Graikijos stačiatikių Bažnyčios atstovai ar patys vyskupai dalyvauja.

Suvažiavime buvo pranešimų apie reformatų dalyvavimą kitose tarptautinėse ekumeninėse organizacijose: pernai metais vykusioje konferencijoje Florencijoje, Italijoje (Loenbergio konkordijos – liuteronų ir reformatų Bažnyčių), apie Europos Bažnyčių konferencijos (Conference of European Churches CEC) veiklą. Apžvalga pasidalino dr. Guy Liagre iš Belgijos.

Apie PRBU tolimesnes perspektyvas bažnytinio solidarumo klausimais pranešimą skaitė Cheryl Meban, Airijos presbiterionų Bažnyčios dvasininkė.

Gen. sekretorius kun. dr. Setry Nyomi pristatė neseniai Ženevos biure pradėjusią dirbti Dorą Arce-Valentin – dvasininkę iš Kubos presbiterionų Bažnyčios. Taip pat gen. sekretorius pateikė suvažiavimui PRBU 2012 metų finansinę ataskaitą. Organizacijos finansinė padėtis kiek pagerėjusi, tačiau lieka sunki. Dėl to vis labiau griežtinama Bažnyčių narių indėlių priežiūra. Didžiausia PRBU rėmėja – JAV presbiterionų Bažnyčia. Kaip bebūtų paradoksalu, mažutė, tiesa, lyginant ne su Lietuva ar Graikija, Lipės krašto Bažnyčia yra antroji pagal dydį PRBU donorė. Tik po to – finansiškai stiprios Šveicarijos, Nyderlandų ar Britanijos Bažnyčios. Didžiausia Pasaulinės reformatų unijos finansų dalis tenka Europai, nors ši toli gražu jau nebeprilygsta tikinčiųjų skaičiumi Afrikos ar Lotynų Amerikos evangelinėms reformatų ar presbiterionų Bažnyčioms. Deja, jų ekonominis potencialas labai

atsilieka nuo Europos. Vienos turtingiausių – Azijoje, Korėjos presbiterionų bažnyčios, tačiau jos labai nenuosekliai prisideda prie PRBU išlaikymo.

Siekiant, kiek galima, apriboti PRBU išlaidas buvo priimti nelenghi sprendimai: iki minimumo sumažintas centrinio biuro Ženevoje darbuotojų skaičius bei nutarta centrinę būstinę iš Ženevos perkelti į Hanoverį. Vokietijos reformatų Bažnyčiai pasiūlius biurui patogias ir geras sąlygas, Ženevos biuras 2013 metais palapsniui persikels į Hanoverio Kalvino centrą.

Artėja nauji Pasaulio reformatų bažnyčių unijos generalinio sekretoriaus rinkimai. Pagal nuostatus kandidatus į generalinio sekretoriaus pareigas atrenka speciali Vykdomojo komiteto komisija.

Suvažiavimas priėmė sprendimą, jog ateinančiais, 2014 metais, bus kviečiama susirinkti Lenkijoje, Krokuvos mieste. Priėmimu rūpinsis Lenkijos reformatų Bažnyčia.

Jau numatyta, kad 2014 metų sausio 24-26 dienomis Lietuvoje, Vilniuje posėdžiaus Europos PRBU Vykdomasis komitetas. Tai bus pirmas tokio lygio vadovų susitikimas Lietuvoje.

Europos vadovų suvažiavimas buvo baigtas pamaldomis su Viešpaties Vakariene antrojoje Atėnų evangelikų bažnyčioje. Po pamaldų šeimininkai pakvietė suvažiavimo dalyvius vakarienės, per kurią galėjo susipažinti su graikų nacionaline virtuve, ypač šiauriečiams nepažįstamais patiekalais. Per vakarienę graikų muzikantai gyvai grojo ir dainavo nuotaikingas liaudiškas savo tautos dainas ir melodijas.

Vakare dauguma suvažiavimo dalyvių išvyko į savo kraštus, o pasilikusieji dalyvavo sekmadienio pamaldose ir gavo puikią progą visą sekmadienio dieną praleisti vasariškai šiltuose Atėnuose, aplankyti įžymias, apaštalo Povilo šiame mieste lankytas vietas bei pamatyti kitus Vakarų civilizacijai svarbius istorinius objektus.

R.M.

Sutrumpinta iš www.ref.lt

Mažvydo giesmių reikšmė lietuvių tautai

Šiais metais gegužės 21 d. sukanka 450 metų, kai mirė (1563 m.) Ragainėje, Mažojoje Lietuvoje, pirmosios lietuviškos knygos „Catechismusa prasty Szadei...“ (1547 m.) autorius, liuteronų kunigas Martynas Mažvydas. Gimė apie 1520 m., pasak kalbininko Zigmo Zinkevičiaus, veikiausiai Prūsijos pasienyje – apie Gardamą, Žemaičių Naumiestį ar Švėkšną. Kurį laiką gyveno Vilniuje, manoma, kad galbūt net mokytojavo A.Kulviečio įsteigtoje aukštesniojoje mokykloje.

Kun. M. Mažvydo jubiliejaus proga Lietuvos Evangeliškos Bažnytinės Muzikos Sandrauga (valdybos pirmininkė Laura Matuzaitė-Kairienė), VšĮ „Kaisakas“ (direktorius Kazimieras Juraitis) bei Lietuvos evangelikų liuteronų Bažnyčia š.m. kovo 9 d. Vilniaus evangelikų liuteronų šventovėje surengė konferenciją „M.Mažvydo giesmių reikšmė Lietuvai ir tautinis identitetas“.

Renginio pradžioje nuskambėjo kompozitoriaus Vytauto Juozapaičio Mažvydo jubiliejui atnaujintos oratorijos „Mažvydas“ pirmoji dalis: „Gyvenimą tas turės pašlovintą“ (visą oratoriją galėsime išgirsti gegužės 21 d. šv. Jonų bažnyčioje).

Ją atliko jungtinis choras, kuriame giedojo keturi Vilniaus kolektyvai: Dailės akademijos mišrus choras (vad. Arvydas Adamonis), ev. liuteronų bažnyčios choras (vad. Asta Saldukienė), ev. reformatų choras „Giesmė“ (vad. Janina Pamarnackienė) ir vokalinis ansamblis „Giesmių tarnai“ (vad. Valdemaras Dadėla, Vilniaus pranciškonų bažnyčia) bei kanklių ansamblis (meno vadovė prof. Lina Naikelienė). Jungtiniam kolektyvui dirigavo Arvydas Adamonis.

Po Vilniaus ev. liuteronų parapijos antrojo kunigo Ričardo Dokšo sveikinimo žodžių apie M. Mažvydo darbų reikšmę ir tautinį identitetą kalbėjo prof. habil. dr. Bronius Genzelis.

Pranešimą „Ką byloja M. Maž-

vydo knygos“ skaitė prof. habil. dr. Jūratė Trilupaitienė. Liuteronų kunigas iš JAV, Misūrio Sinodo atstovas Baltijos šalims, dr. Charles Evanson, jau dvyliktus metus gyvenantis ir tarnaujantis Lietuvoje, savo pranešime „Liturginis gyvenimas Ragainės parapijoje“ išsamiai nagrinėjo, kodėl reikėjo Mažvydui, paskirtam tarnauti į beveik vien lietuviškai šnekančią Ragainės parapiją, imtis pačiam versti ir kurti giesmes.

Pirmoji lietuviška knyga „Katekizmas...“ gimė iš būtinybės, nes Prūsijoje įsigalėjus liuteronų Dievo Žodis turėjo būti skelbiamas gimtąja kalba. Kunigaikštis Albrechtas skyrė lėšas pagrindinių bažnytinių knygų parengimui ir leidybai lietuvių bei prūsų kalbomis. Kun. dr. Ch. Evansono mintis pratęsė Palangos, Kretingos ir Priekulės kunigas doc. dr. Darius Petkūnas pranešime „M. Mažvydo 1566 ir 1570 giesmynai: jų sudarymo aplinkybės, turinys ir poveikis bažnyčios himnologiniam bei liturginiam gyvenimui“. Kun. dr. D.Petkūno išsakyta mintis, kad, jei ne kun. M. Mažvydo ir kitų lietuviškos raštijos darbininkų dėka Prūsijos lietuvių liuteronų pamaldose išitvirtinusi lietuvių liturginė kalba, gal ir mus būtų ištikęs prūsų likimas, privertė susimąstyti.

Po išsamių ir vertingų pranešimų, konferencijos organizatorius ir moderatorius Kazimieras Juraitis padėkojo visiems prisidėjusiems, negailėjusiems jėgų ir laiko, ir apdovanojo medaus puodynėlėmis.

Renginio pabaigoje, varguojant Astai Saldukienei, buvo pagiedota giesmė „O, mūsų Tėve danguje“. Jos žodžiai ir melodija yra užrašyti, tarp kitų dešimties giesmių, „Katekizmo“ skyriuje „PRADESTYSE giesmes šventas“.

Antroji konferencijos dalis persikėlė į Vilniaus ev. liuteronų parapijos „Liuteronų namų“ salę. Čia buvo pristatytas dokumentinis filmas „Link tobulumo“ – filmo autorė ir režisierė kompozitoriaus V. Juozapaičio dukra Vaida Juoza-

paitytė. Kino juostoje užfiksuota kaip dainininkai, kanklininkės, solistai repetuoja oratoriją, jautriai įsiklausydami į kompozitoriaus pastabas, pageidavimus. Kaip žingsnelis po žingsnelio siekiama Tobulumo.

Po neformalaus pabendravimo, pasivašinus sultimis, kava, arbata, picomis, „Liuteronų namų“ salėje pasiliko Lietuvos Evangelinės Bažnytinės Muzikos Sandraugos (LEBMS) nariai, kurie ir buvo pagrindiniai kaltininkai įvykusio renginio.

V. Juozapaičio oratorijos „Mažvydas“ pirmos dalies atlikimu buvo ne tik pradėti M. Mažvydo 450-osioms mirties metinėms skirti renginiai, bet ir pažymėtas pirmą kartą Vilniuje vykęs LEBMS kasmetinis visuotinis narių susirinkimas. Valdybos pirmininkė Laura Matuzaitė-Kairienė pateikė 2012 metų Sandraugos veikos ataskaitą. Tai chorų Giesmių šventės, vargonų festivalis Vilkyškiuose, Vilniaus evangelikų (liuteronų ir reformatų) chorų kelionė į Vokietiją ir daug kitų.

Buvo perskaityta Revizijos komisijos ataskaita, pristatytas 2013 metų Sandraugos veiklos planas – projektai Lietuvoje, tarptautiniai projektai, studijos, seminarai užsienyje, giedojimo seminaras Klaipėdoje ir Kylyje, vaikų ir jaunimo chorų bei ansamblių Giesmių Giesmelės šventė – gegužės 11 d. 11.00 val. Palangos ev. liuteronų bažnyčioje ir suaugusiųjų Giesmių šventė – birželio 1d. 15.00 val. Kretingos ev. liuteronų bažnyčioje. Pastarojoje, surengtoje minint Kretingos miesto 760-ties metų sukaktį bei Martyno Mažvydo 450-ąsias mirties metines, finaliniu bei vainikuojančiu šventę kūrinium taps šioje Konferencijoje skambėjusi V. Juozapaičio oratorijos „Mažvydas“ pirmoji dalis „Gyvenimą tas turės pašlovintą“. Šventės vyr. dirigentas Tomas Ambrozaitis.

INFORMACIJA

Vasario 16 d. Nemunėlio Radviliškio kapinėse ant Vasario 16-osios signataro Jokūbo Šerno kapo buvo atvežta ir padėta puokštė iš LR Prezidentūros, padėtos Biržų rajono savivaldybės, Nemunėlio Radviliškio pagrindinės mokyklos mokinių ir mokytojų, vaikų globos namų „Vaiko užuovėja“ atstovų, Jokūbo Šerno artimųjų gėlės.

Vasario 23 d. Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje gen. superint. kun. Tomas Šernas pakrikštijo Vykintą ir Liną Švažus – Marytės Leonavičienės anūkus, jos dukros Jūratės penkių ir pusantrų metų sūnelius.

Vasario 24 d. Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje pamaldas laikė Biržų klebonas, vicesuperint. Rimas Mikalauskas, svečiavosi Lipės krašto Bažnyčios kunigas Mirosław Danys.

Kovo 11 d. Per Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos paminėjimo vakarines pamaldas Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje

Vykintas ir Linas su tėvais ir krikštėtovais

be reformatų kunigų gen. superint. kun. Tomo Šerno, vicesuperint. kun. Rimo Mikalausko, Vilniaus parapijos klebono kun. Raimondo Stankevičiaus dalyvavo Krikščionių bendrijos „Tikėjimo Žodis“ vyr. pastorius Giedrius Saulytis, pasakęs homiliją Andriaus Volano knygos „Apie politinę arba pilietinę

laisvę“ dedikacijoje kunigaikščiui Mikalojui Radvilai Rudajam išsauktomis mintimis.

Kovo 17 d. Vilniaus ev. reformatų parapijos seniūnų tarybos posėdyje Tarybos pirmininko pavaduotoja išrinkta Danguolė Juršienė.

VELYKOS

Velykos atėjo –
Ši šventė šviesi,
Per jas Nukryžiuotas
Pakilo anksti.

Per jas Kristus kėlės
Iš kapo ryte.
Marija atėjus
Pamatė slapčia,

Kad Kristaus nebėra
Mirties patale.
Atėjo ir Petras,
Ir Jonas bėgte...

Du angelus matė
Jų akys ryte.
Jiems sakė, kad Kristaus
Neliko kape,

Nes Viešpats pakilo,
Jo nėra kape.
Jis jiems pasirodė,
Kad gyvas yra.

Jis liks nemirtingas,
Jis mums viešpataus,
Jis vėl pasirodys,
Kai nieks Jo nelauks...

Žilvinas Žižiūnas. 2013 01 20

Sveikiname

*Prof. dr. kun. KESTUČIUI DAUGIRDUI
kovo 13 d. sukako 40 metų.*

*Nukritusi į gerą žemę sėkla – tai tie, kurie klauso Žodžio,
išsaugo jį taurioje ir geroje širdyje ir duoda vaisių kantrumu
/Lk 8,15/.*

Mielas ir mylimas Kunige Kęstuti,

*Vilniaus parapija nuoširdžiai sveikina Jus puikaus,
jaunatviško jubiliejaus proga.
Dėkojame Jums už tą rankomis ir širdimi sušildytą sėklą,
kurią Jūs kažkada pasėjote ir mūsų parapijoje.
Linkime Jums kuo geriausios sėkmės,
stiprios sveikatos, Dievo palaimos.
Tegul Jūsų sėjama sėkla visada suranda palaimintą dirvą
ir duoda labai gražų derlių.*

Vilniaus ev. reformatų parapija

Sveikiname

Parapijiečius **RENATĄ ir ŠARŪNĄ LIEKIUS**
kovo 7 d. susilaukus sūnelio,
o Mirgą Liudviką ir Algirdą Konradą – broliuko.

Aukite sveiki ir globojami Viešpaties meilės.
Vilniaus ev. reformatų parapijos seniūnų taryba

Sveikiname

VILIŲ YČA,
70 metų Jubiliejų švenčiantį kovo 22 d.

Linkime sveikatos, energijos, Dievo palaimos!
Vilniaus ev. reformatų parapijos seniūnų taryba

Vilniaus ev. reformatų parapijos klebonas Raimondas Stankevičius, nors ir labai užimtas teisinėmis problemomis, dar vis randa laiko lankyti parapijiečius. Šioje nuotraukoje – su Romu Katkevičiumi

LADA EVANGELIKAMS
„KELIAS“

Per „LRT Kultūra“ –
kiekvieną šeštadienį
9.30 val.

Laidos autorė
Ina Drašutienė,
mob. tel. +370 686 59625,
el.paštas: inadra@takas.lt

Leidinio spaudos rėmėjas

Birbinių g. 4a, LT-02121, Vilnius
tel.: +370 5 2627585
mob.tel.: +370 655 24403

Linksmoji g.5, LT-02041, Vilnius
tel.: +370 5 2639004
mob.tel.: +370 652 11944

www.klion.lt

*Lietuvos reformatų Bažnyčios
vadovybė:*

**Gen. superintendentas
kun. Tomas Šernas**
gyv. Vilniuje, mob. 8 687 56 846

**Lietuvos ev. reformatų
Konsistorijos viceprezidentas
kun. Raimondas Stankevičius**
el.paštas: raimondas@ref.lt
Interneto svetainės adresas
www.ref.lt

Lietuvos reformatų dvasininkai:

**Vicesuperintendentas
kun. Rimas Mikalauskas**
gyv. Biržuose, mob. 8 686 66 383,

kun. Raimondas Stankevičius
gyv. Vilniuje, mob. 8 655 43 678

kun. Sigita Švambarienė
gyv. Biržuose, mob. 8 681 66 661

kun. Tomas Sakas
gyv. Klaipėdoje, mob. 8 656 45 016

kun. dr. Kęstutis Daugirdas
gyv. Vokietijoje

diak. Gitana Gasiūnaitė
gyv. Prahoje

el. p. g.gitana@seznam.cz

lektorius Neilas Čijunskas,
gyv. Klaipėdoje, tel. 8 612 58 731

Parapijos vadovybės telefonai:

Seniūnų tarybos pirmininkas

Alvydas Verbickas
mob. 8 698 86296,

pavaduotoja Danguolė Juršienė

219 1109 d., 241 6981 n.,
mob. 8 612 20 402

Seniūnės:

Vida Cupareva
236 3224 d. mob. 8673 04537

Dalija Gudliauskienė
242 9118, mob. 8 685 74 951,

Donata Indriūnaitė
234 2824, mob. 8 673 84 929

Olga Tamulėnaitė
277 0314 n.

Laiškus redakcijai galite rašyti:

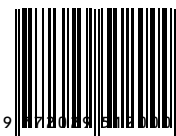
Gerosios Vilties 1A, Vilnius,
Vilniaus ev. reformatų parapijos raštinė,
el.paštas: dalija@mail.lt

**Parengė Dalija Gudliauskienė,
Korektorė Dalia Pronskietytė**

Leidėjas:

Vilniaus ev. reformatų parapija
Tiražas 100 egz.

Leidėjai straipsnius taisy ir trumpina
savo nuožiūra

Laikraštis platinamas už auką.
Leidžiamas tik iš surinktų aukų.